

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"י 08-06-9534 דריזין נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת נגה אהד

המעוררת: אורנה דריזין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1

2

3 לפני ערעור על פסק דין של בית המשפט לתעבורה ברמלה (כבוד השופטת רחל טאובר) בו הורשעה
4 המעוררת בנהיגה בניגוד לתקנה 54א לתקנות התעבורה ונדונה לקנס כספי בסך 250 ₪.

5

6

רקע ומקרקעית הדין בבית המשפט קמא:

7

8 1. לפי הנטען בכתב האישום המעוררת נסעה במהירות של 80 קמ"ש, בניקוס בו המהירות
9 המותרת הינה 60 קמ"ש. המעוררת כפרה באישום זה וטענה כי לא יתכן שנסעה במהירות בה
10 הואשמה.

11

12 הנאשמת, מנכ"ל הרשות הלאומית להסמכת מעבדות ומבקרת מעבדות כיוול של מדינת ישראל,
13 טענה כי המכשיר (מבאייל מולטונובה f-6), שבנו הופקה התמונה בה צולם רכבה נוסע במהירות
14 גבוהה מן המותר, אינו מכויל ולפיכך התוצאה שנרשמה בו אינה אמינה.

15

16 עוד טענה הנאשמת כי בחרה לחישפט, תחת תשלום קנס בגובה 250 ₪, מפאת חשיבות סוגיה זו,
17 אליה נחטפה בשנים האחרונות, מכות תפקידה. הנאשמת הסבירה כי למיטב ידיעתה, משטרת
18 ישראל אינה מכיילת את מכשירי המדידה בהם היא עושה שימוש, בניגוד לנוהגות בינלאומיות.
19 לטענתה, בהעדר כיוול, המשטרה נגישה כתבי אישום על סמך מדידות בלתי מדויקות.

20

21 2. השופטת קטא דחתה את טענת המעוררת וקבעה כי לפי עדות השוטר הרצל מן, מפעיל
22 המכשיר במועד הרלבנטי, המכשיר עבר כיוול כנדרש. לדבריה: "השוטר נשאל על בדיקת הכיוול
23 שהוא עושה למכשיר והוא השיב שהוא עושה בדיקה והמכשיר עצמו מראה לו אם הבדיקה תקינה
24 ואם המכשיר מכויל ותקין".

25

26 עוד קבעה:

27

28 "אין מחלוקת שלמכשיר נערך כיוול לפני שימושו ולפני הכנסת הסרט למצלמה ביום
העבירה". כמו כן העיד השוטר כי המכשיר עובר כל חצי שנה בדיקה במעבדה הארצית,

1 מתוך 9

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"י 08-06-9534 דריזין נ' מדינת ישראל

1 מעבדת ממי"לים ועושים למכשיר ביקורת תקופתית כל חצי שנה" (נמור 31 שורות 7-
2 13).

3
4 השופטת דחתה את חוות הדעת שהוצגה על ידי המערערת בנושא כיוול מכשיר למדידת מהירות, מן
5 הטעם שחוות הדעת אינה מתייחסת למכשיר הקלוטה מולטנובה f-6, אלא למכשיר המדידה
6 המכונה ממלי"ו, ולכן אין לה רלבנטיות.

7
8 עוד קבעה השופטת קמא כי לא הוכחה ראיה "בכמה קמ"ש יש אי דיוק במהירות שנקלטה
9 במלטנובה כתוצאה מאי כיוול על ידי המעבדה הספציפית בה עובדות הנאשמות", וקבעה שהנאשמת
10 לא הוכיחה כי העובדה שהמכשיר לא כויל ברשות הלאומית להסמכת מעבדות, אלא כויל במשטרה,
11 די בה כדי לקבוע כי המהירות שנקלטה בו אינה נכונה.

12 נוכח כך הרשיעה השופטת קמא את המערערת בעבירה כאמור לעיל.

13
14 **זיון והברעה:**

15
16
17 יובהר כבר עתה, כי בדיונים שנערכו לפני התברר כי פסק דינה של השופטת קמא בטעות יסודו, שכן
18 השופטת החליפה בין בדיקת תקינות שנערכה על ידי המשטרה, לבין בדיקת כיוול בהגדרתה במדע
19 המדידות, מטרולוגיה.

20
21 **כיוול:**

22 3. כדיקת כיוול אליה כיוונה המערערת פירושה בדיקת המכשיר, במעבדה מורשית, בה
23 מתבצעת השוואה בין תוצאות המכשיר הנבדק לתוצאות האמת המתבקשות, בעזרת השוואה לאב
24 טיפוס. במקרה בו מתגלה בבדיקת הכיוול כי המכשיר הנבדק נותן תוצאה של ערך לא מדויק, אזי
25 מתבצעת פעולת כיוונון שמטרתה "לאפס" את המכשיר הנבדק לפני אב הטיפוס או אב מדידה. לדברי
26 אילן עמית, מנהל מעבדות האלקטרוניקה במכון התקנים, אשר העיד לפני פטעם המשיבה:
27

28 "בדוגמא הכי פשוטה - סדגל. יש סדגל מאסטר, אב מדידה. יש סרגלים מברזל שקיבלו

29 מכת חום והתעוותו, אז משתכלים ומראים שהוא מראה את המידה הנכונה".

30 ובהמשך:

31 "הכיוול הוא בעצם הבדיקה עצמה, ההתאמה בין הערך שאמור להיות לבין הערך בפועל.

32 כשיש אי התאמה, אז תבוא פעולת הכיוונון, אם אפשרית. יש מכשירים שאי אפשר לכוונו,

33 ואז ייצאו מכלל פעולה וקונים מכשיר חדש." (נמ" 12-13 לפרוטוקול בדיון בערעור, מיום

34 (29.9.09)

35

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"ת 08-06-9534 דריזין נ' מדינת ישראל

1 בבית (ב"ש) 16915/97, מדינת ישראל נ' עמיקם ליון, ניתן ביום 1.5.01, לגבי ירון בהמשך, הוגדר
2 כיוול, על ידי ד"ר אלכס לפס, דוקטור לפיזיקה כך:

3
4 "מדידה על מנת לדעת מה חסטייה בין הערך הנמדד לערך הנכון"

5
6 מעדות רס"מ ערן דקל, הנדסאי אלקטרוניקה המשרת במעבדת המחשוב באגף התנועה אצל
7 המשיבה, אשר העיד בבית המשפט קמא, עלה כי רס"מ דקל אינו מבצע בדיקות כיוול כאמור לעיל.
8 דקל אף אינו מסוגל לעשות כן, כיון שאינו עובד במעבדה המורשית לכך, ולדבריו, הוא אינו יודע
9 האם מתבצעת על ידי המשטרה בדיקת כיוול במוגדר לעיל (ראה עמוד 7 לפרוטוקול לפני בית המשפט
10 קמא, שורה 11).

11 לדברי דקל: "אני שמעתי על המילה כיוול, מודיעה כללית אני יודע שכיוול זה מכשיר, או כל דבר
12 מסוים שמכילים אותו, לצורך תקינות, לצורך קריאת תוצאה מדויקת". (עמ' 5, שורה 10-11,
13 הדגשה שלי, נ.א.).

14
15 כמובן שאין לקבל בעניין זה את דברי בא כוח המשיבה אשר לדבריו "כיוול מבחינתנו זה כווננו" נראה
16 עמוד 12 לפרוטוקול הדיון לפני. כ"כ המשיבה אינו מוסיפה לתורת המדידות, ואף העד מטעמה,
17 רס"מ דקל, אינו בעל הידע המקצועי הנדרש במטרולוגיה, כפי שהעיד בעצמו והוא אינו יודע כיצד
18 מתבצע כיוול כמשמעו במטרולוגיה.

19
20 4. בא כוח המשיבה טען כדלהלן: "יש את המילה כיוול, יש כיוול לשיטתם ויש כיוול לשיטת
21 משטרת ישראל...". קרי: טענת המשיבה היתה כי היא מבצעת כיוול, אלא עושה זאת בדרכה שלה.

22
23 ואולם, אילן עמית, מנהל מעבדות האלקטרוניקה במכון התקנים, אשר העיד מטעם המשיבה
24 כאמור, לא הצליח תיאר את "הכיוול" שמבצעת המשיבה, ומעדותו התברר כי הוא אינו יודע כיצד
25 "מכילות" המשטרה את מכשיריה, אם בכלל, וענה כך:

26
27 "המשטרה לא עובדת בכיוול עם מכון התקנים. אני לא יודע מה המשטרה עושה כשהיא
28 מכילות מכשירי מדידה". (עמ' 13 לפרוטוקול הדיון לפני מיום 09.9.09, שורה 17)

29
30 זאת ועוד, לשאלת בית המשפט האם תוך כדי כיוול אפשר לכוונן את המכשיר, ענה עמית כי ניתן
31 לבצע כוונן לאחר הכיוול, אך הוסיף:

32
33 "אני לא בטוח אם במכשיר המולטינובה כ"כ פשוט לבצע כווננו. יש מכשירים שמאוד
34 קשה לבצע בהם כווננו, לפעמים צריך לקחת אותם ליצרן על מנת לבצע את הכווננו.

בית המשפט המחוזי מרכז

עמ"ת 9534-06-08 דריוזין נ' מדינת ישראל

1 מכשירי מדידת מהירות הם מכשירים מורכבים מאוד... מה כפועל עושה המשטרה אני
 2 לא יודע, (עמ' 15, שורה 25-18). הדגשות שלי, נ.א..

3
 4 מכל הראיות שהובאו לפני בית המשפט קמא, ומכל הראיות שהובאו לפני, עולה כי המשיבה לא
 5 הראתה שהיא מכיילת את מכשיריה כפי שנדרש במעבדה מורשית, או שמונבצע כול, כמובנו
 6 המקצועי, במעבדותיה היא, ומשכך אין טנוס אלא לקבוע כי מכשיר המדירה אשר קלט את מהירות
 7 נסיעתה של המערערת לא כויל מעולם.

8
 9 האם קיימת דרישה לכיול?

10 אמינות המכשיר מולטנובה

11
 12 6. טוען בא כוח המשיבה כי המערערת מבקשת לבטל את החלטה שיצאה מבית המשפט העליון
 13 לפיה המכשיר מהימן, על סמך בדיקות שנעשו בשטח ללא כיול. לעניין זה טענה בא כוח המשיבה
 14 לע"פ 4682/01, גבריאיל לוי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 10.11.2003 (להלן: "פסק דין לוי"), מטנו
 15 ביקש ללמוד כי על המערערת לסתור את החזקה לפיה המכשיר אמיין.

16
 17 אין לקבל טענה זו משני טעמים: ראשית; פסק הדין בעניין לוי דן במהימנות מכשיר הממליץ,
 18 להבדיל ממולטנובה בענייננו. שנית; אף בהתעלם משוני זה, הרי שחזקת אמינות לחד ותקינות
 19 לחד. בפסק דין לוי צוין מפורשות כי הממליץ הנו מכשיר מדידה אמיין ומדויק בכפוף לחפעלתו על
 20 ידי מפעיל מיומן, על פי הנחיות היצרן, בכפוף לבדיקתו השוטפת ולאחר ביצוען של הבדיקות
 21 השגרתיות בטרם התפעלה נראו סעיף 20 לפסק דין לוי, הדגשות שלי, נ.א.

22
 23 המשיבה לא תציגה לפני בית המשפט את דרישות היצרן ולא הביאה ראיה לפיה בהוראות היצרן, או
 24 בכל מקום אחר, נקבע שאין צורך לכייל את המכשיר.

25
 26 מעבר לכך, לעניין הבדיקה השוטפת יודגש כי אף אילו הוצגו הנחיות היצרן ובתן לא צוינה חובת
 27 כיול, הרי שבעדות אילן עמית ניתן להסיק שיש לבצע כיול כחלק מאחזקתו השוטפת של כל מכשיר
 28 מדידה. כיון שעמידה בדרישות האחזקה השוטפת צוינה מפורשות כחלקה שנקבעה בפסק דין לוי,
 29 ניתן להסיק כי כיול הינו חלק מחובה זו. לדברי עמית, מכון התקנים עצמו פועל על פי הכללים
 30 מחמירים בעולם, לפיהם אין לחסותפק בהנחיות היצרן. לפי השיטה המחמירה, נבדק כל מכשיר
 31 במעבדה מורשית, ועל פי הנחיותיה מתבצע כיול והיא אף מוסיפה על הוראות היצרן, במקרה הצורך
 32 נראה עמ' 13 לפרוטוקול לפני. שורות 29-26).

33
 34 גם ד"ר אלכס לפק שהעיד בפרשת לויין, כפי שיבואר בהמשך, טען כי הנראות היצרן אינן סקובלות
 35 מאליהן ויש צורך בבדיקה בלתי תלויה ביצרן.

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"ת 08-06-9534 דריזין נ' מדינת ישראל

- 1
2 מכאן נלמד כי אין מדובר בסתירת חזקת מנהיגות המכשיר, חזקת המהימנות (נתרה בעינה, אלא
3 שתנאי למהימנות המכשיר היא אחזקתו השוטפת, ומתראיות שלפני יש ללמוד כי כיוול הוא חלק
4 מהחזקת השגרתית הנדרשת של המכשיר.
5
6 בע"פ 5345/90, **בדאונשטיין נ' מ"י**, פ"ד מו(5), 53, נקבע כי כדי להינות מחזקת אמינות המכשיר, על
7 המשיבה להוכיח שלוש עובדות: 1. המכשיר היה תקין בעת הפעלתו. 2. מפעיל המכשיר היה מפעיל
8 מיומן. 3. המכשיר הופעל כראוי על ידי המפעיל. משכשלה המשיבה להוכיח את נקיטת המכשיר,
9 לא חלה החזקה כאמור.
10
11 **נחיצות הכיול:**
12 7. על נחיצות הכיול ניתן ללמוד גם מדברי אילן עמית, עד המשיבה, אשר ציין כי בפועל כמעט
13 ולא קיים מכשיר שאינו דורש כיול (עמ' 14 לפרוטוקול לפני שורות 24-25), ואף המשיבה עצמה לא
14 הביאה עדות או ראיה לכך שמכשיר המולטינובה נמצא בגדר אותם מתי נעט (אם בכלל) שאינם
15 דורשים כיול.
16
17 דרישת הכיול, כחלק אינהרנטי לתחזוקת המכשיר, נדונה ארוכות בפרשת לוי (ראו פסק הדין בבית
18 משפט השלום בבאר שבע, תת 16915/97, **מדינת ישראל נ' לוי עמיקם**, ניתן ביום 1.5.01
19 (להלן: "**פסק הדין הראשוני**")), וכן פסק דין שני באותו עניין שניתן ביום 24.3.07 (להלן: "**פסק הדין**
20 **השני**"). ראו גם פסק הדין בערעור שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע, ע"פ 5355/08,
21 **מדינת ישראל נ' עמיקם לוי**, ניתן ביום 2.3.10 על ידי כבוד השופטת רחל ברקאי. בפרשה זו העידו
22 שני מומחים מטעם הנאשם, האחד די"ר אלכס לפק, דוקטור לפיזיקה שכתב עבודת מאסטר בנושא
23 לייזר, וכתוקף מומחיותו מתמצא בתורת המטרולוגיה. די"ר לפק העיד על טכניקת מדידה בלייזר
24 באופן כללי וטען כך:
25
26 "אין מכשיר מדידה שאינו סוטה.. כאשר הסטייה קטנה מספיק ועונה על הדרישות, אז
27 המכשיר בסדר, כאשר הסטייה גדולה מהנדרש אז הוא לא משרת את המטרה. אין בנמצא
28 מכשיר מדידה שאין בו סטיות אמילו לא מקרוסקופיות. כל ההסכמים הבינלאומיים
29 המחייבים כיול תקופתי מביאים בחשבון שמכשירי מדידה סוטים עם הזמן, גם אם היו
30 מושלמים בזמן הייצור". ראו סעיף ד(3) לפסק הדין הראשון.
31
32 המומחה השני שהעיד בפרשת לוי, בדיון החוזר בתיק, היה סרגיי יעקובסון, בעל תואר שני בכימיה
33 פיסיקלית, ממלא ראש אגף החשמל והאלקטרוניקה ברשות הלאומית לחסכת מעבדות, ואחראי
34 על מעבדות כיול ופעולות במעבדות הבדיקה. מר יעקובסון העיד כך:

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"ת 9534-06-08 דריזין נ' מדינת ישראל

1 "הצורך בכיול נוצר בגלל שכל מכשיר ומכשיר משתנה עם הזמן, כאשר הסיבות להשתנות
2 בתכונות המכשיר, וכיצד מכך בדיקת המכשיר, הנסיבות שונות ומשונות – השפעת תנאי
3 סביבה, שימוש במכשיר, ושינויים טבעיים של רכיבים במכשיר שהזמן עושה את שלו
4 ומשנה תכונות רכיבים במכשיר... אין מכשיר שאפשר להסתגל לאורך זמן על ממצאי
5 המדידה שלו כמדויקים אם אינו מכויל במתכונת תקופתית". (ראו עמ' 5 לפסק הדין השני
6 בפרשת לויין)
7
8 חוות דעת אלה התקבלו בבית משפט השלום בבאר שבע ובערעור על פסק הדין בבית המשפט המחוזי
9 בבאר שבע. הדברים האמורים שם נקבעו על ידי מומחים בלתי תלויים, בנוגע למכשירי מדידה
10 בלייזר בכלל, ואני מוצאת כי הדברים תומכים בראיות שלפני.
11
12 יפים הדברים במיוחד כאשר המכשיר בענייננו עובר טיול, נמצא בתנאי שטח, במכונת המשטרה,
13 חשוף לתנאי מזג האוויר וטעויות מפעילים רבים, חשוף לחבטות, טלטלות וכדומה.
14
15 המשיבה, כאמור, לא הביאה חוות דעת הסותרת קביעה זו. המשיבה לא הציגה חוונן דעת מומחה
16 שבדק את המכשיר מטעמה והעיד על העדר הצורך בכיול, המכשיר לא נשלח מטעמה למעבדה
17 מורשית לשם כיול אשר יעיד כי אין סטייה בין המדידות שנערכות על ידו לבין התוצאה הנכונה,
18 ואף, כאמור, לא הציגה את הוראות היצרן ותוכנן לעניין כיול.
19
20 על התביעה מוטל הנטל להוכיח את אשמתה של המערערת, ובמקום שטענת ההגנה הינה להעדר
21 כיול המכשיר באמצעותו נרשמה המדידה, על התביעה להוכיח שאין ממש בטענות ההגנה. גם אילו
22 היה על המערערת לשאת בנטל השכנוע, נכח חוקת אמינות המכשיר (חזקה), אשר קבעתי שאינה
23 חלה בענייננו, היה עליה להרים נטל זה בגדר מאזן ההסתברויות הנהוג במשפט אזרחי, קרי; במידת
24 של עמידה במאזן ההסתברויות (ראו יעקב קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת, תשי"ע-
25 2009, עמ' 1658). במקום בו המשיבה נמנעה מהצאת חוות דעת או בדיקת המכשיר כאמור, קיימת
26 גזדה החזקה בדבר אי תבאת ראיה שברשותה ועשויה תיתת לשפוך אור על האמת, וניתן לקבוע שיש
27 בחימונתה כדי לתמוך בגרסה הנגדית של המערערת (ראו ע"פ 69/82, רפאל בן אלישע אלמגור נ'
28 מדינת ישראל, לו (4) 757). גם בזאת יש כדי לתמוך במסקנה כי הכיול נחוץ לשם שמירה על תקינות
29 המכשיר לצורך מתן מדידת אמת.
30
31 כמובן שאין די בהסבר המשיבה שטענה כי מכשיר המולטנובה עתיד לצאת משימוש בזמן הקרוב,
32 ולכן לא מצאה טעם בבדיקתו במעבדה מורשית כאמור, מוטעמי עלות-תועלת.
33
34 כמו כן אין לקבל את טענת המשיבה, כפי שחובאה בפסק הדין קמא, לפיה מודובר בסכסוך אישי בין
35 המערערת למשיבה. אמנם המערערת ציינה כי ניסתה מספר פעמים להיפגש עם גורמים אצל

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"י 08-06-9534 דריזין נ' מדינת ישראל

1 המשיבה ולשכנעם בחנינות הכיול, אך בין שליחותה זו כמנכ"ל הרשות הלאומית להטמנת מעבדות
2 ומבקרת מעבדות כיול של מדינת ישראל, וכמי שחשיבות הכיול ידועה לה היטב, לבין הטענה כי
3 הסכסוך נובע מסירובה של המשיבה לכייל מכשיריה אצל הרשות, אין דבר וחצי דבר.
4 על פי עדותה של המערערת בארץ ישנם כ- 120 גופים המפעילים מעבדות מורשות לכיול, וטענתה
5 היא כי המשיבה צריכה לכייל מכשיריה אצל מעבדה מורשית כלשהי ולאן דווקא ברשות בה עובדת
6 המערערת.

7
8 **א. הוכחת סטייה:**

9 גם טענת המשיבה לפיה המערערת לא הוכיחה מהם אחוזי סטיית המכשיר בהתוצאת
10 הנכונה, אין די בה כדי לסייע למשיבה. מתדברים לעיל עולה כי כיול נדרש כדי להבטיח תקינות
11 המכשיר ולהבטיח תוצאת מדידה מדויקת ונכונה. וידגש, המשיבה מצידה לא ראתה לנכון
12 להתייחס לשאלה ולא תציגה בדיקה המראת מצידה מה הוא אחוז הסטייה, אם קיים, ויש בכך כדי
13 לחקום לחובתה את החזקה בדבר הימנעות מהבאת ראיה במצויה בידה, כאמור בסעיף לעיל.

14
15 **העדר דרישה בתקן רשמי:**

16 9. בא כוח המשיבה טען כי אין כל דרישה בחוק לכיול מכשיר המולטנובה. לדבריו, תקן 5140
17 אליו התייחסה המערערת, מתייחס ליחידת קצה ספרתית לא מאוישת, ואילו המולטנובה הוא
18 מכשיר דיגיטלי המאויש על ידי שוטר, לדידו, אין די בטענה זו. ראשית; המערערת לא טענת להחלת
19 התקן על מכשיר המולטנובה, אלא הפנתה אליו לשם דוגמה לכך שכל מכשיר מדידה חייב בכיול.
20 שנית; אילן עמית מטעם המשיבה, העיד כי תקן זה הוחמר בשנת 2005 באופן בו כל מכשירי המדידה
21 שנכנסו לשימוש לאחר שנת 2006 נבדקים על ידי מעבדה חיצונית המוסיפה על הוראות היצרן
22 וקובעת מועדי כיול והוראות תחזוקה בהתאם למכשיר הספציפי (עמ' 13, שורות 28-26). מעובדה זו
23 ניתן ללמוד על חשיבות הכיול למכשירי מדידה באשר הם.
24 שלישית; מקובלת עליי גישת השופט דיוד לנדסמן בפסק דין לוין, לפיה מקום בו מדובר בשימוש
25 במכשיר על מנת להעמיד לדין נהגים, על כל המשתמע מכך, יש צורך בקביעת סטנדרטיים גבוהים
26 וודאיים יותר, על מנת למנוע גרימת עוול. לעניין זה יפים דבריו של השופט לנדסמן כשקבע כי שערי
27 בית המשפט אינם נעולים בפני חידושי המדע ואין זה מן הנמנע שבמניין יגלו המדע והניסיון
28 שקיימים גורמים נוספים היכולים להטפיע על דיוק המדידה של המכשיר (ראו גם ע"פ 5345/90,
29 **בראונשטיין נ' מ"י, פ"ד מונ(5), 53**).

30
31 נכונים גם דבריה של כבוד השופטת רחל ברקאי בע"פ 4556/97, **מדינת ישראל נ' דומב**, ניתן ביום
32 26.10.09 (להלן: "**פסק דין דומב**") כדלקמן:

33
34 "**רשות הדורות מאזרחיה לנהוג על פי דין, כאשר את דבר הפרת הדין מעגנת היא**
35 **בתוצאות מדידה של מכשיר, חייבת לנקוט בכל האמצעים העומדים לרשותה כדי**

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"ת 08-06-9534 דריזין נ' מדינת ישראל

1 שתוצאות המדידות, אותן היא מבצעת באמצעות אותם מכשירים ומאשר מרבית הציבור
2 נוטה לייחס להם אמינות, יהיו אמינות ומדויקות, ברמת הדיוק האפשרית הגבוהה ביותר
3 ואם כיוול תקופתי של מכשיר מדידה, לפחות על פי עדות מומחה המשיבה, עדות שכאמור
4 לא נסתרה על דרך של עדות מומחה אחר מטעם המערערות, הינו אמצעי נוסף להבטחה
5 אמינות תוצאות המדידה מחובותה של הרשות לעשות כ"פ. (סעיף 15 לפסק הדין)

6
7 סוף דברי:

8 10. נוכח הניתוח לעיל הגעתי למסקנה כי חוות הדעת שהגישה המערערות, על אף שלא עסקה
9 במכשיר המולטנובה במישרין, לא נסתרה. המשיבה נמנעה מהבאת כל ראיה אפשרית מוציאה
10 לסתירת חוות דעת זו מטעמים שונים שלא התקבלו. המשיבה לא הוכיחה כי די בבדיקות
11 התקופתיות שהיא עורכת כדי לשמור את אמינות תוצאות המדידה, והעד שהביאה מטעמה להוכחת
12 טענה זו לא ידע כלל מהן הבדיקות אותן עורכת המשיבה.

13
14 סן הראיות לפני הגעתי לכלל מסקנה כי הבדיקות שהמשיבה עורכת אינן בכחינת כיוול ואינן מהוות
15 תחליף לכיוול. ובחעדר כיוול לא ניתן לקבוע דיוק המדידה ועל כן לא הוכיחה המשיבה כי המערערות
16 אכן נהגה במהירות העולה על המותר, כפי שגרשם במכשיר המשיבה.

17
18 דברי נאמרים בשים לב לפסקי הדין בפרשת לויין ולפסק הדין בפרשת זוטבי, והנני מודעת לבקשת
19 רשות הערעור שהוגשה בפרשת לויין לבית המשפט העליון. יחד עם זאת מצאתי ליוגן פסק דין בערעור
20 זה, מבלי להמתין לפסק דין מבית המשפט העליון לאחר שנצאתי ממש בטענות המערערות בערעור.

21
22 לפיכך אני מזכה המערערות מחעבירה שיוחסה לה על פי תקנה 54 א לתקנות התעבורה.
23 היה ושולם הקנס, יוחזר לה הסכום ששילמה על פי החוק.
24 המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

25
26
27 ניתן היום, כ"ח אב תש"ע, 08 אוגוסט 2010, בהעדר הצדדים.

28

29 נגה אהר, שופטת
30

בית המשפט המחוזי מרכז

עפ"ת 9534-06-08 דריזין נ' מדינת ישראל

- 1
- 2
- 3
- 4